

sosialurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri:
Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bláðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Uttanlandssiglingin

TAD MUNDI ivaleyst kennast mongum lögð at hoyra tíðindi, sum bórast í vikuni at Fólka-flokkurin hevði tikið ta stöðu, at Smyril ikki skuldi reka uttanlandssigling í vetur. Í útvarpinum royndi formaður Fólkaflaksins, Jógvan Sundstein, eisini sít besta at greiða frá hví flokkur hansara hevði tikið hesa stöðu. M.a. segði hann, at vetrarsiglingin hjá Smyril fyrri so vítt ikki var í trád við semjuna millum landsstýrisflokkarnar.

Í MONGUM førum kann eitt skjal týðast á mangan hátt, men tann parturin av semjuni, her er talan um, verður torførur at týða so sum fólkaflokkurin leggur hann út.

Í TRÍÐJA parti av semjuskvívnum stendur: »Stóri føroyisk luttøka í uttanlandssigling er neyðug til tess at gera vinnu okkara fjøl-broyttari«. Tað verður torført at hugsa sær hesa luttøku stórri um Smyril gevst.

EISINI STENDUR soleiðis í tríðja parti: »Við tí endamáli at seta í gongd sigling uttanlands frá heysti 1980, verður sett nevnd av kønum monnum fyrri privatu skipafeløgini og landsstýrið/strandferðsluna at gera neyðugar kannningar og fyrireikingar í málinum og gera uppskot um samskipan av allari sigling uppá Føroyar«.

SUM TAD orðarætt stendur, er tað endamálið, at seta í gongd sigling uttanlands frá heysti 1980. Uppgávan hjá skipaferðslu-nevndini er ikki at avgera um nøkur sigling skal vera ella ikki, men at gera kanningar og fyrireikingar og koma við uppskoti um samskipan av siglingini.

EFTIR HESUM duga vit ikki at síggja nakað sum bendir á, at Smyril skuldi gevast við uttanlandssiglingini, og er henda stöða fólka-floksins einki minni enn eitt klárt og greitt sáttmálabrot. Hvørja prinsipiella stöðu fólkaflokkurin hevur í skipaferðslumálinum, hevur einki við hetta mál at gera.

Avgerð um uttanlands-siglingina í næstu viku

Í næstu viku fer landsstýrið helst at taka stöðu til uttanlandssiglingina hjá Smyril í vetur.

Hoskvöldið hildu umboð fyrri teir tryggja samgongu-flokkarnar fund um málið.

Fundurin avgjórði at seta eina nevnd, sum skal gjøgnumganga tilfarið, sum leiðslan fyrri Strandfarskip Landsins og skipaferðslunevndina hava lagt úr hondum.

Í nevndini skulu sita eitt umboð úr hvørjum av landsstýrisflokkunum og ein landsstýrismaður fyrri hvønn flokk.

Roknað verður við, at meginparturin av næstu viku fer til hetta arbeiðið.

Fólkaflokkurin hevur annars havt floksfund um uttanlandssiglingina. Flokkurin hevur samtykt at mæla frá eini uttanlandssigling í vetur, og mælir í staðin at leggja Smyril fyrri veturin ella leiga hann út.

Thatcher góðtekur løn, sum er undir svøltimarkinum!

Ferð eftir ferð lesa vit greinir í Dagblaðnum, har Margaret Thatcher og politikkur hennara verða røst upp til skýggja.

Og tað er ikki lögð, tí út frá einum konservativum sjónarmiði, er hon jú eitt ideal av format, sum bæði Óli Breckmann og Hákon Djurhuus siggja upp til við glógvandi og tákendum eygum.

Nú, tað ikki gongst henni so væl í Bretlandi við t.d. vaksandi arbeiðs-loysi, er bretska veljara-fjöldin sambært veljara-kanningum við at venda Thatcher bakið, og í Dagblaðnum mikudagin 27.8. verður borið í bætufloka fyrri tí ikki væleydnaða politikkini hennara.

Tey, sum fylgja við í politikkini, vita hvat konservativisman kring allan heiminn vil og førir til. Og tey eldru minnst ta tíðina, ta kapitalurin ræddi í Føroyum. Ta tíðina vilja tey ikki uppliva aftur, og tí feldi óivað mangur ein beiskan ráka, ta Óli Breckmann fyrr í summar í ovurfegnari sjálgvóðsku skrivaði oddagreinina »Eg eri konservativur«.

Hana kom eg í tankar

um nú ein dagin, tá eg í donskum blaði datt yvir hesa greinina, sum er skrivað av bretska journalistinum Geoffrey Dodd.

Í greinini verður sagt, at Thatcher-stjórnin ikki vil upplýsa nevnið á øllum teimum bretska fyrirtøkunum, sum undirbetala teimum svørtu í Suðurafríka.

Hesar fyrirtøkurnar betala eina løn, sum liggur undir tí offisielli »sultegrænsen«, sum tikið verður til.

Tann hálovaða Thatcher vil ikki bert upplýsa nevnið, men heldur eisini hondina yvir hesum fyrirtøkunum, sum framvegis í 1980 er við at trælka eitt fólk. Og ikki undrar tað meg, og mong onnur við, um Óli Breckmann tekur undir við hesum.

Í greinini verður m.a. sagt:

»Reringens beskyttelse af firmaerne, som betaler lønninger under den officielle sultegrænse, går så vidt, at minister John Nott også nægter at afsløre navnene på adskillige firmaer, som endda nægtede at give nogen in-

formation om deres lønninger i Sydafrika. Ifølge de regler, som er vedtaget af fællesmarkedslandene og godkendt af den britiske regering, er firmaerne pligtige til at opgive dette materiale.

Engelske firmaer har investeret meget i Sydafrika, hvilket var naturligt, da landet var medlem af det britiske statssamfund. I dag er englænderne stadig den største udenlandske arbejdsgiver i landet, og England er repræsenteret i Sydafrika med meget store kapitalinvesteringer.

Hvad Margaret Thatchers regering har oplyst, er, at 33 britiske virksomheder betaler over 2.000 sorte ansatte mindre end den officielle sydafrikanske sulteløn (PDL), og at de betaler også andre 20.000 sorte mindre end den løn, fællesmarkedet har sat som eksistensminimum. EFs minimum er ca. 50 procent højere end det sydafrikanske minimum.

Det er meget lidt sandsynligt, at den konservative regering vil ændre sine synspunkter.

Øll vita, at Thatcher-

stjórnin hevur avgjört at brúka eina harða hond í arbeiðinum at bota um tann bretska búskapin, sum hevur verið merktur av stórum arbeiðsloysi og inflatió, (men sum Callaghan-stjórnin tá hevði megnað at minka í ein vissan mun) men at hon fór so vítt, trúði eingin.

Orsøkin til støðuna er, eftir hvat Óli Breckmann sigur, eitt ov langt »javnaðarvanstýri«.

Javnaðarstjórnir kring allan heim hava millum síni fremstu mál virkað fyrri at tryggja tí vanliga fólkinum — tí vanliga lön-takaranum — betri kor.

At hetta kostar tí almenna, er vituligt. At hetta førir til minni profitt hjá kapitalinum, er eisini hugsandi. Og her kemur ein av veikleikum hjá kapitalismuni inn í myndina: tá tað ikki loysir seg at investera, verður tað ikki gjørt. Sektin á fólkdi, búskapin, ja, samfelagið alt. Tí er kapitalismuni — í Føroyum umboðað av m.a. fólka- og sambands-flokkinum — ein sam-felagsskaðilig skipan!

eygleiðari

Eitt tvætl

Formaður sambandsflokksins hevði eina grein í Dimmu fyrri eini tíð síðani, har hann segði frá, at hann hevði møtt einum unglingi ólavskukvøld. Hesin hevði spurt politiska pinkulingin hjá sambandinum um lögmaður mundi vera býttur.

Ja, føroyingar, slíkt gabb vartar hesin maður upp við. Alt, sum kemur frá hesum politiska pinkulingi, hevur hann uppfundnið sjálvur. Ja, sjálvst sambandsfólk trúgva tí ikki. Tað einasta, tú nyttar til, Pellelsen, tað er sum burturkast! So gongur tú og

brúkar mussaskoðið á tær móti lögmanni á ein ófólkaligan og vanærligan hátt, sum ikki semir seg einum politikara í høgum starvi. Einum slíkum halanekara sum tær skal leitað leingi eftir. Tú røkkur ikki upp um fóta-blaðið á lögmanni, so litil ert tú politiskt imóti honum.

Tá seinasta samgonga varð skipað hevði Dimma skiftið nokur orð við henda pinkulingin, har hann segði orðarætt: »Tú er minni dentur lagdur á yvirtøkur enn í undan-

farna valskeiði. Tað hevur eisini ljóðað frá tjóðveldis-flokkinum stutt eftir lögtingsvalið, at komandi 4 árinu skuldu nýtast til fyrireikingar av nýggjum og meira álvarsligum yvirtøkum, og ljóðar hetta sæð frá einum tjóðveldis-sjónarmiði ikki skilaleyst«.

Hetta vóru orðini, sum pinkulingurin hevði at bera Føroya fólk. Men sjálvandi hevur hann funnið uppá hesa søguna ella kann tað hugsast, at hann veit, hvat tjóðveldismenn siga. Tað er ikki gott at vita, men hvi for-

telur hann ikki, at javnaðarflokkurin kroysti tjóðveldis- og fólkaflaksmenn upp í ein krók við teirra yvirtøkutvætti — tí tað er ikki nýttuligt í hansara politiska spæli.

Nógv hevur verið sagt um Óla Breckmann, sum eisini er satt, men onginn skal trúgva, at Pauli Ellefsen er nakað frægari. Tá alt verður tikið samanum, so passa teir í ein posa. Eg fari at enda við at siga sum danir: »et vrovle-hoved«!

eysturoyingur

Eitt kór sigur soleiðs

Nár vi når til hint sted skal vi mødes med glæde og fred.

Tað er herligt at vit heima hjá Jesu skulu møtast við gleði og friði, tað er ofta soleiðis, at vit hava so tungt við at finna gleðina og friðin, vit kasta okkum út í súð og dús fyrri at finna gleði, men hetta gevur bert meira vónloysi, minni gleði og ongan frið. Einans Jesus Kristus kann geva okkum ta røttu

gleðina og tann rætta friðin.

Amen

W

—altíð fyrst
við tí seinasta

sigið tykkara
meiningar í sosial-
inum — skrivið
stutt og greitt!